

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118224999
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118224999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpenému MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, v konaní o zaplatenie sumy 237,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/119/2018-146 zo dňa 12. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/119/2018-146 zo dňa 12. októbra 2018 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 237,56 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 237,56 Eur od 27.1.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 237,56 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 27.01.2018 do zaplatenia. Nárok odôvodnil tým, že dňa 2.9.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Mini Cooper, EČV: ZA244GY, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Technozone, s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Fabia, EČV: ZA204CT, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený si počas opravy vozidla prenajal náhradné vozidlo a uzatvoril dňa 19.10.2017 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 74/2017. Na základe tejto zmluvy si prenajal motorové vozidlo Volkswagen Passat na obdobie opravy od 19.10.2017 do 24.10.2017, t.j. 6 dní po 49,- Eur/deň. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 2017071 za prenájom vozidla v dĺžke 6 dní, čo pri dojednanej výške nájomného 49,- Eur spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie vo výške 30,- Eur predstavovalo celkovú sumu 324,- Eur. Žalovaný podľa oznámenia zo dňa 11.01.2018 poskytol poškodenému poistné plnenie za prenájom vo výške 86,44 Eur z dôvodu posúdenia žalovaným trvania doby opravy 2 dni a so znížením prevádzkových nákladov vo výške 11,56 Eur.

2. Žalovaný v rámci odporu podaného počas upomínacieho konania namietal dĺžku doby nájmu, keďže z faktúry nepochybne vyplýva dátum dodania tovaru, poskytnutia služby 20.10.2017 a zároveň znížil priznanú sumu 98,- Eur za 2 dni o sumu 11,56 Eur ako výdavok na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla.

3. Okresný súd konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktoré v čase nehody patrilo poškodenému Technozone, s.r.o. Táto škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. K námietke aktívnej legitímácie z dôvodu, že poškodený nemohol platne postúpiť svoju pohľadávku, okresný súd uviedol, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2017 je daná aktívna legitímácia žalobcu. Postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ sa v dôsledku započítania dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil. Z právneho hľadiska sú účinky započítania rovnaké ako v prípade platenia. Zo zmluvy vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 324,- Eur voči žalovanému, ktoré je odplatné za odplatu vo výške 324,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 2017071. Je tak daná aktívna legitímácia žalobcu. Zmluvou o postúpení pohľadávky došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie, čím je daná aktívna legitímácia. K otázke zmluvy o nájme okresný súd uviedol, že jej uzavretie medzi stranami nebolo sporné a rovnako nebolo sporné prenajaté vozidlo, jeho primeranosť, ani výška denného nájmu.

4. K námietke žalovaného ohľadom účelovosti a nutnosti vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla okresný súd uviedol, že sa stotožňuje s konštatovaním NS SR, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti (R 7/1992). Podľa čestného prehlásenia poškodeného, mal tento prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo v dôsledku poistnej udalosti v autoservise až do uhradenia krycieho listu a prenájom vozidla do vrátenia jeho vozidla bol nevyhnutný. Žalovaný na jednej strane namietal, že poškodený by mohol dať vozidlo do opravy aj mesiac po vzniku škodovej udalosti a zatiaľ by užíval náhradné vozidlo, avšak na druhej strane nenamietal, že poškodený dal do opravy vozidlo až 19.10.2017, hoci k poškodeniu došlo 02.09.2017. Podľa okresného súdu je irelevantné, kedy bolo vozidlo dané do opravy, keďže vozidlo bolo pojazdné a oprava sa nevyžadovala bezodkladne. Z predložených listín pritom vyplýva, že žalovaný oznámil ukončenie likvidácie poškodenému listom zo dňa 23.10.2017 s tým, že opravovni bude poukázaná suma 485,69 Eur. Krycí list bol do servisu doručený dňa 24.10.2017, čo bolo nesporné. Žalobca uviedol, že servis po doručení krycieho listu bezodkladne informoval poškodeného a poškodený v rovnaký deň, t.j. 24.10.2017 vozidlo vrátil. Podľa okresného súdu je tak možné konštatovať, že vozidlo bolo v oprave do 24.10.2017, a to opodstatnene. Poškodený predsa nemal ako vedieť, že vozidlo je opravené. Túto skutočnosť oznamuje klientom servis, čo je bežnou praxou. Nebol dôvod, aby servis vyzval poškodeného skôr, keďže nebola úhrada, resp. vystavený krycí list. Žalovanému trvalo cca 4 dni, kým od vystavenia faktúry doručil servisu krycí list. Podľa okresného súdu treba za opodstatnenú dobu nájmu náhradného vozidla považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne oprávnenému vzniká nárok. Náklady spojené s nájmom vozidla sú skutočnou škodou, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a jedná sa o škodu v podobe nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom vozidla. Náklady za prenájom vozidla je nutné považovať za účelne vynaložené do doby, kedy bola škoda na vozidle reparovaná. Až do doručenia krycieho listu dňa 24.10.2017 nemal poškodený možnosť vozidlo si prevziať, a preto je žalovaný povinný uhradiť dĺžku nájmu do 24.10.2017, čo za 6 dní po 49,- Eur predstavuje 294,- Eur. K námietke ohľadom sumy 30,- Eur ako jednorazového poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, uviedol okresný súd, že žalobca predložil aktuálny cenník, z ktorého vyplýva aj tento poplatok. Daný poplatok je účtovaný v rámci každého prenájmu a poplatok tak tvorí súčasť skutočnej škody. Poplatok predstavuje náklady na pristavenie, prevzatie, čistenie vozidla, teda náklady spojené s nájmom vozidla, a preto je žalovaný povinný poplatok uhradiť. Náklady na prenájom vozidla boli poškodeným nutne vynaložené, keďže sa jedná o podnikateľský subjekt a boli vynaložené aj účelne, keďže boli vynaložené počas vykonávania opravy. V zmysle ustálenej súdnej praxe je škodca povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného.

5. Ku zníženiu plnenia žalovaným o sumu 11,56 Eur okresný súd uviedol, že žalovaný výpočet týchto výdavkov nepreukázal. Nie je preto zrejme, či zohľadňoval hodnotu poškodeného vozidla vzhľadom na jeho vek, keď nemožno stotožňovať poškodené vozidlo a náhradné vozidlo. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že tá výška je skutočne 11,56 Eur a navyše absentuje akýkoľvek právny základ, na základe ktorého žalovaný k takémuto odpočtu pristúpil. Podľa okresného súdu je možné konštatovať, že poisťovatelia využívajú pre tento výpočet vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Aplikovateľnosť tejto vyhlášky je však vylúčená, keďže žalovaný nie je znalcom, ktorý by mohol taký výpočet aplikovať. Žalobca uviedol, že náklady by mohli predstavovať iba náklady na pohonné hmoty, ktoré poškodený znášal sám. Podľa okresného súdu žalovaný ničím nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom daných nákladov či výdavkov, ani to, že sú započítané/zohľadnené v cene nájmu. Ak by aj žalovaný aplikoval uvedenú vyhlášku, nie je zřejmý jeho spôsob výpočtu či postup, keď žalovaný nič nepreukázal a neodôvodnil relevantným spôsobom. Podľa § 150 a § 151 CSP bolo povinnosťou žalovaného svoje tvrdenia preukázať. Žalovaný mal vedomosť, že žalobca toto zníženie výšky plnenia namieta a napriek tomu žalovaný svoje tvrdenia nezdôvodnil a nepreukázal.

6. Podľa okresného súdu tak pri zohľadnení vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 86,44 Eur, je žalobcom v konaní dôvodne uplatnená pohľadávka vo výške 237,56 Eur (suma 324,- Eur znížená o sumu 86,44 Eur). Podľa okresného súdu žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia a vynaložené náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci. Bolo by neprimeraným zaťažovaním poškodeného, ak by mal v sieti opravovní zisťovať a hľadať opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne, aby počas opravy vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť za situácie, keď on bol poškodený bez vlastného zavinenia. Keďže v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, musel si až do vydania svojho vozidla prenajať iné vozidlo. Uplatnená dĺžka nájmu zodpovedá dobe zotrvania vozidla v oprave. Vo vzťahu k požadovanému úroku z omeškania uviedol okresný súd, že žalobca si úroky z omeškania uplatnil odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 27.01.2018, keďže ukončenie šetrenia bolo oznámené listom zo dňa 11.1.2018, čím začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 26.01.2018. Okresný súd zohľadnil vznik pohľadávky na náhradu škody, kde poškodený vystupoval v statuse právnickej osoby a bol nútený prenajať si vozidlo v rámci svojej podnikateľskej činnosti, preto je nutné aplikovať Obchodný zákonník, a to aj na úroky z omeškania, aj na náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Bolo by preto nespravodlivé a na úkor poškodeného, posúdiť omeškanie až doručením právoplatného rozhodnutia, keďže žalovaný bol povinný poskytnúť plnenie najneskôr do 26.01.2018. O trovách konania okresný súd rozhodol s prihliadnutím na úspech žalobcu v celom rozsahu. Žalobcovi preto okresný súd priznal náhradu trov konania tak, ako bolo uvedené.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný cestou právneho zástupcu, a to z dôvodu, že rozsudok okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a je nepreskúmateľný. Žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti priznal plnenie za dva dni nájmu, celkovo 98,- Eur. Žalovaný dobu prenájmu skrátil na dva dni podľa rozsahu vykonaných prác, pričom bola zohľadnená aj doba potrebná na dodanie náhradných dielov. Uvedené vyplýva z faktúry vystavenej autoservisom, kde sa uvádza dátum dodania tovaru, poskytnutia služby 20.10.2017. Žalovaný nájmné znížil o 11,56 Eur, čo predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorému by došlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla. Žalovaný trvá na tom, že jeho postup pri likvidácii poistnej udalosti bol správny. Nesprávny je naopak postup okresného súdu, ktorý akceptoval nárok žalobcu po dobu dlhšiu ako bolo účelné a nutné. Okresný súd bez toho, aby to malo oporu v dokazovaní, uzavrel, že po doručení krycieho listu servis ihneď informoval poškodeného, ktorý ihneď vozidlo vrátil. Okresný súd ďalej uviedol, že je nepochybné, že poškodený nepredlžoval trvanie nájmu, ale vozidlo ihneď vrátil po oznámení, že si môže vozidlo vyzdvihnúť. Tieto závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Okresný súd tieto závery svojvoľne konštatoval, a preto je v tejto časti jeho rozsudok nepreskúmateľný.

8. Žalovaný ďalej namieta, že okresný súd nesprávne určil výšku úrokov z omeškania. Podľa žalovaného sa výška úrokov z omeškania mala určiť podľa Občianskeho zákonníka. To, že škoda bola spôsobená prevádzkou vozidla, ktorého prevádzateľom je podnikateľ, nezakladá použitie Obchodného zákonníka podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pri spôsobení škody prevádzkou vozidla nie sú naplnené

žiadne znaky, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že sa táto činnosť týka podnikateľskej činnosti. Ide o osobitné protiprávne konanie v doprave postihované normami záväzkového práva podľa Občianskeho zákonníka. Pri dopravnej nehode sú rozhodujúce skutočnosti, jej technického priebehu a nie skutočnosti, kto a za akých okolností je prevádzateľom motorového vozidla. Konanie vyplývajúce z prevádzky motorových vozidiel nemá znaky podnikateľskej činnosti. Použitie Obchodného zákonníka nie je možné vyvodiť ani z jeho ustanovenia § 261 ods. 9. Medzi škodcom a poškodeným vznikol mimozmluvný právny vzťah, ktorého charakter sa postúpením pohľadávky na žalobcu nijako nezmenil. Ust. § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka sa vzťahuje na zmluvy, ktoré nie sú upravené v Obchodnom zákonníku a nie na záväzkové vzťahy, ktoré vznikajú na inom ako zmluvnom základe. Je preto potrebné na daný vzťah v celom rozsahu použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. V tomto smere možno poukázať aj na ust. § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré odkazuje na použitie Občianskeho zákonníka vo vzťahu k povinnosti zaplatiť úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Okresný súd mal preto na vzťah strán, ak už mal nesprávne preukázaný základ a výšku nároku žalobcu, použiť ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Keďže sa tak nestalo, vychádza rozsudok v časti určenia úrokov z omeškania na podklade Obchodného zákonníka z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný tak žiadal rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu cestou právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia žalovaného o nepreskúmateľnosti rozsudku sú zavádzajúce, nakoľko okresný súd sa podrobne vyporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a jeho rozhodnutie zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP. Nie je dôvodné okresnému súdu vytýkať, že sa v odôvodnení nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Za opodstatnenú dobu prenájmu treba považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom poisťná udalosť je vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Až poskytnutím peňažného plnenia, prípadne doručením krycieho listu, je škoda na vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodený ešte nemal možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. Pri oprave poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov tohto záväzkového vzťahu jeho odplatnosť. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia, pričom v danom prípade žalovaný nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by sa potvrdenie autoservisu o odovzdaní vozidla poškodenému nezakladalo na pravde. Ak chcel poškodený zabezpečiť riadne plnenie žalovaného, nechal vykonať opravu v zmluvnom autoservise a bol tak povinný akceptovať podmienky servisu. Od poškodeného nemožno požadovať, aby tieto náklady znášal sám, keďže aj po túto dobu trval následok škodovej udalosti, a to obmedzenie jeho vlastníctva. Vo vzťahu k položke 11,56 Eur žalobca uviedol, že sa jedná o náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle. K účelnosti týchto nákladov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/110/2017. K otázke výšky úroku z omeškania sa žalobca stotožnil so závermi prvoinštančného súdu a poukázal na obdobné rozhodnutia Okresného súdu Žilina. Žalobca považuje argumentáciu žalovaného za nadbytočnú, nakoľko v žalobnom návrhu si uplatnil úrok z omeškania len vo výške 5 % ročne od prvého dňa omeškania do zaplataenia, čo korešponduje výške úroku z omeškania podľa súčasnej občiansko-právnej úpravy. Žalobca tak navrhoval rozsudok okresného súdu potvrdiť.

10. Žalovaný cestou právneho zástupcu v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na argumentácii v podanom odvolaní. Ďalej uviedol, že okresný súd nepostupoval správne, keď žalobe vyhovel a priznal žalobcovi aktívnu vecnú legitimáciu. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý mal na neho prejsť postúpením pohľadávky. V danom prípade je potrebné zodpovednosť za škodu posudzovať podľa § 427 ods. 2 v spojení s ods. 1 Občianskeho zákonníka ako zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla, pričom je potrebné skúmať existenciu príčinnej súvislosti medzi osobitnou povahou prevádzky vozidla a vznikom škody. Okresný súd sa mal zaoberať naplnením predpokladov vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, a preto v danom prípade mali škodu zodpovedať poškodeným účelne vynaložené náklady na nutné užívanie náhradného osobného motorového vozidla. Podľa žalovaného v danom prípade nedošlo k účinkom platného postúpenia žalovanej pohľadávky a žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný. Skutočnou škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, pričom škoda vzniká vtedy, keď dlžník svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil. Sama skutočnosť, že veriteľ má voči dlžníkovi nejakú pohľadávku, nie je škodou. Pokiaľ dlžník nezaplatil

dĺžnú pohľadávku veriteľovi, čo v danom prípade poškodený žalobcovi nezaplatil, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Poškodený doposiaľ nevynaložil náklady na užívanie náhradného osobného motorového vozidla, svoj záväzok voči žalobcovi podľa zmluvy o nájme nesplnil a neuhradil mu nájomné, a preto mu doposiaľ nevznikla škoda. Podľa žalovaného na tom nič nemení ani to, že malo dôjsť k započítaniu pohľadávky poškodeného voči žalobcovi. Okresný súd tak dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca je nositeľom uplatňovaného nároku. Žalovaný v tomto smere poukázal aj na závery vyplývajúce z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v zmysle uznesenia sp.zn. 3M Cdo 3/2015.

11. Žalobca cestou právneho zástupcu v reakcii na vyjadrenie žalovaného poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/116/2018. Podľa tohto rozhodnutia nemal poškodený možnosť ovplyvniť dobu opravy motorového vozidla, a preto sa nejedná o situáciu, že by nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Obdobne Krajský súd v Bratislave vo veci sp.zn. 1Cob/85/2015 dospel k záveru, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok.

12. Argumentáciu žalovaného, ktorý spochybnil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na podanie žaloby, považuje žalobca za zmätočnú a zavádzajúcu. V záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok, uzatvoril žalobca a poškodený spolu s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok. K momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky. Zákonná úprava § 524 Občianskeho zákonníka umožňuje postúpiť aj budúcu pohľadávku. Aby sa predišlo dvojitému plneniu, tak účastníci zmluvy o prenájme sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vyporiadajú započítaním. Zákon započítanie ako formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra aj odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Argumentácia žalovaného tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladná s ustálenou súdnou praxou. Existenciu škody mali súde s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky, kde došlo k úhrade nájomného započítaním, za jednoznačne preukázanú. V súlade s čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/55/2019-254 zo dňa 16.07.2019 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

15. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Za aplikácie relevantných zákonných ustanovení bol rozsudok okresného súdu posudzovaný krajským súdom v zmysle odvolacích dôvodov žalovaného, ktorý vo včas podanom odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. K námietke nepreskúmateľnosti rozsudku krajský súd uvádza, že podľa aktuálneho znenia Civilného sporového poriadku nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je odvolacím dôvodom a nie je ani výslovným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 389 ods. 1 CSP). Uvedené však neznamená, že súd prvej inštancie nemusí rešpektovať zákonné ustanovenia o náležitostiach rozhodnutia súdu v časti odôvodnenia a vôbec, resp. dostatočne neodôvodniť záver svojho rozhodnutia.

19. Krajský súd námietku žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku z dôvodu, že závery okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, nepovažoval za relevantnú. Otázka nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia súvisí s jeho dostatočným odôvodnením. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že odôvodnenie rozsudku je tou časťou rozsudku, ktorá je relevantná a významná z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 119/03 je potrebné ust. § 157 ods. 2 OSP (aktuálne ust. § 220 ods. CSP) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Krajský súd je názoru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol podstatné okolnosti týkajúce sa výkladu opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia, vyporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup okresného súdu je z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne zrejmý. Okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti mal z vykonaného dokazovania za preukázané, uviedol príslušné právne normy, ktoré na zistený skutkový stav aplikoval, a to s poukazom na všetky skutočnosti, ktoré boli zistené vykonaným dokazovaním, a tiež s poukazom na právne závery, ktoré okresný súd prijal.

20. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nepochybne patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu a vyplýva aj z ustálenej judikatúry EŠLP. Zároveň však judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký argument, ktorý pre rozhodnutie vo veci samej nie je podstatný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd SR opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným a dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že závery okresného súdu, podľa ktorých je nepochybné, že poškodený nepredlžoval trvanie nájmu, ale vozidlo ihneď vrátil po oznámení servisu, že si vozidlo môže vyzdvihnúť, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Krajský súd uvádza, že z listín, ktoré sú obsahom spisového materiálu, vyplýva, že celková doba nájmu zodpovedá dobe, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise spoločnosti FINAL-CD spol. s r.o. Žilina. Možno v tomto smere poukázať na Čestné prehlásenie poškodeného -spoločnosti Technozone, s.r.o. zo dňa 24.10.2017 (č.l. 16 spisu), podľa ktorého mala táto spoločnosť od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo v období od 19.10.2017 do 24.10.2017 z dôvodu, že ich vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do uhradenia krycieho listu. Tieto skutočnosti potvrdil aj autoservis - spoločnosť FINAL-CD spol. s r.o. podľa prehlásenia, ktoré je založené na č.l. 84 spisu, v zmysle ktorého vozidlo Mini Cooper, ktorého držiteľom je spoločnosť Technozone, s.r.o., bolo v servise za účelom opravy v čase od 19.10.2017 do 24.10.2017 a po vykonaní opravy a obdržaní krycieho listu na poistné plnenie bolo bezodkladne odovzdané spoločnosti Technozone, s.r.o. dňa 24.10.2017. Okresný súd tak mal dostatočne odôvodnený svoj záver, ktorý uviedol v ods. 28. odvolaním napadnutého rozsudku a v zmysle ktorého po doručení krycieho listu servis informoval poškodeného, ktorý náhradné vozidlo vrátil a trvanie nájmu tak nepredlžoval. Doba, po ktorú bolo predmetné motorové vozidlo v servise, teda doba od 19.10.2017 do 24.10.2017, je totožná s dobou nájmu podľa Zmluvy o nájme (č.l. 9 spisu), Protokolu o prenájme náhradného vozidla (č.l. 10 spisu) a podľa faktúry č. 2017071 (č.l. 12 spisu). Okresný súd tak vo vzťahu k tomuto záveru, výslovne namietanému žalovaným v podanom odvolaní, v odôvodnení rozsudku uviedol relevantné skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, a nejedná sa preto o svojvoľné konštatovanie okresného súdu, tak ako to namieta žalovaný. Rozhodnutie okresného súdu preto nemožno považovať za svojvoľné či zjavne neodôvodnené, keď sa okresný súd zaoberal nosnou argumentáciou sporových strán a túto argumentáciu, aj pokiaľ išlo o obranu žalovaného, riadne vyhodnotil. Okresný súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchyľil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel

ich účel a význam v kontexte relevantných zistení o skutkovom stave vo veci. Z judikatúry ÚS SR vyplýva, že iba skutočnosť, že sa odvolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06). Okrem toho krajský súd považuje za potrebné poukázať, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu (Stanovisko občiansko-právneho kolégia NS SR č. 2 zo dňa 03. decembra 2015, Zbierka Stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016). V danom prípade napadnutý rozsudok okresného súdu i čo do odôvodnenia spĺňal kritériá vecne správneho rozhodnutia za dostatočného rešpektovania ust. § 220 ods. 2 CSP.

21. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd tiež námietku žalovaného, že okresný súd akceptoval nárok na náhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla po dlhšiu dobu, ako bolo účelné a nutné. K tejto námietke krajský súd uvádza, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo, čo bolo žalobcom v konaní preukázané. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, ktorý je právnym predchodcom žalobcu. V prejednávanej veci okresný súd pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla vychádzal z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v servise spoločnosti FINAL-CD spol. s r.o., Žilina. Táto doba ako bola krajským súdom konštatovaná vyššie, bola z vykonaných dôkazov jednoznačne preukázaná v dĺžke 6 dní od 19.10.2017 do 24.10.2017. Po túto dobu bol poškodený Technozone, s.r.o. nútený riešiť svoju situáciu zabezpečením si náhradného vozidla. Žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil, ale do ktorej sa dostal vinou klienta žalovaného. Poškodenému tak bol vnútený stav a za tohto nie dobrovoľného skutkového a právneho stavu, do ktorého sa poškodený dostal, si uplatnil voči žalovanému ako poisťovní náhradu nákladov s touto situáciou vzniknutých, a to náhradu nákladov za požičanie motorového vozidla. Náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Nemôže v tomto smere obstáť odvolacia námietka žalovaného, že účelnú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné skrátiť na dobu dvoch dní, ktorá doba má podľa žalovaného zodpovedať rozsahu vykonaných prác a dobe potrebnej na dodanie náhradných dielov. Žalovaný túto skutočnosť odvodil od faktúry č. 21751302 vystavenej autoservisom, z ktorej vyplýva dátum dodania tovaru, poskytnutia služby 20.10.2017. Krajský súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalovaného odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorého odôvodnením sa v tejto časti stotožňuje. Pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z vykonaných dôkazov plynie, že motorové vozidlo bolo v servise v čase od 19.10.2017 do 24.10.2017, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom žalovanému vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla ovplyvniť, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Okresný súd tak vecne správne ustálil dobu nájmu v dĺžke 6 dní, z ktorej doby s prihliadnutím na cenník spoločnosti žalobcu a uzatvorenú zmluvu o nájme vyplýva celková suma zodpovedajúca ujme poškodeného titulom nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla. Čo sa týka námietky žalovaného, že poistné plnenie znížil o sumu 11,56 Eur, ktorá má predstavovať výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles jeho všeobecnej hodnoty, ku ktorým by došlo jeho používaním, uvádza krajský súd, že žalovaný dôvodnosť tejto námietky v konaní nepreukázal. V zhode so súdom prvej inštancie možno poukázať na skutočnosť, že tvrdenia žalovaného ohľadom výšky týchto nákladov či poklesu všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorej nemalo dôjsť v dôsledku jeho nepoužívania, nevyplývajú zo žiadneho z vykonaných dôkazov. Vo vzťahu k tomuto odpočtu, ku ktorému žalovaný pristúpil, absentuje zo strany žalovaného aj skutkové či právne odôvodnenie takéhoto postupu.

22. K námietke žalovaného ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci okresným súdom krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym

právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

23. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne určil výšku úrokov z omeškania. Žalovaný túto námietku odôvodnil tým, že podľa jeho názoru mala byť výška úrokov z omeškania určená podľa ustanovení Občianskeho zákonníka z dôvodu, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka vo vzťahu k úroku z omeškania. Krajský súd vo vzťahu k tejto námietke žalovaného uvádza, že predmetom konania v časti žalobcom požadovaného úroku z omeškania bola žalobná žiadosť na zaplatenie úroku z omeškania v percentuálnej sadzbe 5 % ročne zo žalovanej sumy 237,56 Eur od 27.1.2018 do zaplatenia. V rovnakej výške, teda 5 % ročne, bol žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania aj odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Ku dňu žalobcom uplatneného vzniku omeškania žalovaného, ktorý deň žalovaný v podanom odvolaní nespochybnil, teda ku dňu 27.1.2018 bola výška úrokov z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K uplatňovanému dňu vzniku omeškania žalovaného 27.1.2018 tak sadzba úrokov z omeškania určená podľa Občianskeho zákonníka zodpovedala okresným súdom priznanej výške úrokovej miery 5 % ročne. Odvolanie žalovaného v časti, kde namieťa nesprávne určenú výšku úrokov z omeškania s tým, že táto mala byť určená podľa predpisov občianskeho práva, tak s prihliadnutím na uvedené skutočnosti krajský súd hodnotí ako nedôvodné a v tejto časti zmätočné, keďže rozhodnutím okresného súdu bola priznaná úroková miera úrokov z omeškania zodpovedajúca predpisom občianskeho práva.

24. Vo vzťahu ku skutkovým a právnym tvrdeniam, ktoré žalovaný uviedol v písomnom vyjadrení, ktoré bolo reakciou na vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu žalovaného a ktoré vyjadrenie bolo datované dňa 20.2.2019, uvádza krajský súd, že žalovaný v tomto vyjadrení uplatnil ďalšie skutkové a právne námietky, ktoré presahujú rámec odvolacích dôvodov vymedzených žalovaným v ním včas podanom odvolaní. Krajský súd v tomto smere poukazuje na ust. § 365 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého je možné odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Krajský súd je tak v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, ktoré žalobca uplatnil vo včas podanom odvolaní zo dňa 26.11.2018 (č.l. 172 spisu). Za viazanosti krajského súdu žalovaným včas vymedzenými odvolacími dôvodmi, tak pre krajský súd nebol vytvorený priestor, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podrobil prieskumu aj na základe ďalších, žalovaným až po uplynutí odvolacej lehoty uplatnených dôvodov, pre ktoré žalovaný napadnutý rozsudok okresného súdu nepovažoval za vecne správny. Krajský súd sa preto nemohol zaoberať v odvolacom konaní oneskorene uplatnenou námietkou žalovaného vo vzťahu k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú námietku žalovaný odôvodnil tým, že nedošlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky. Žalovaný ďalej namietal, že poškodený v prejednávacom prípade doposiaľ nevynaložil náklady na užívanie náhradného osobného motorového vozidla, a preto mu doposiaľ nevznikla škoda. Napriek tomu, že sa jedná o oneskorene uplatnenú námietku, považuje za potrebné krajský súd uviesť, že sa s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nestotožnil. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na zmluvu o postúpení pohľadávky (č.l. 13 spisu), ktorou poškodená spoločnosť Technozone, s.r.o. ako postupca postúpila žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou, a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorej súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného motorového vozidla, teda nárok poškodeného voči žalobcovi ako poisťovni, čo predstavuje pohľadávku v zmysle ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky tak bola pohľadávka, ktorú žalovaný aj čiastočne plnil. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie.

25. Krajský súd na základe uvedených záverov odvolacie dôvody žalovaného nevyhodnotil ako dôvodné a pristúpil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP k potvrdeniu rozsudku, ktorým okresný súd žalobe žalobcu vyhovel. Výrok II. tohto rozsudku okresného súdu, ktorým bolo žalobcovi voči žalovanému priznané právo na náhradu 100 % trov konania, nebol odvolaním žalovaného osobitne napadnutý, a preto tento

výrok, ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej, bol rovnako krajským súdom potvrdený ako vecne správny.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.